

buiten spoor

Roggebot

Huisvlaggen

In gesprek
met Ivar Bethlehem

„ 't Krabbegat. ”

Buitenspoor verschijnt 4 x per jaar

Uiterste inleverdatum kopij voor nr. 3 (juli-september): 21 mei 2019. De redactie heeft het recht om kopij in te korten, anderszins te wijzigen of in het geheel niet op te nemen.

Redactie Marleen Blokhuis, Janwillem van Dijk, Margreet Geels, Nienke Onkenhout

Eindredactie Anne en Eli Vlessing
redactie@kampeerclub.nl

Aan dit nummer werkten mee

Peter Arends, Henni Bunnik, Jan Das, Albert Fien, Karen van Geffen, Marga van Haeringen-Kokkelink, Ton Hermans, Karin Koppen, Hilda Mulder, Bert Veenstra en Saskia Papousek, Vincent Tollenaar, Caitlin Valkering, Anne Wismans

Advertentie-acquisitie

advertenties@kampeerclub.nl

De vereniging is niet aansprakelijk voor de inhoud van commerciële advertenties.

Ontwerp LevievanderMeer.nl

Illustratie omslag J.G. Sloff

Druk robstolk®

NTKC (Nederlandse Toeristen Kampeer Club) is een vereniging die zich richt op sportief kamperen met bescheiden uitrusting en op het behoud en herstel van natuur en landschap op haar terreinen.

Kernwaarden zijn rust en ruimte, respect voor natuur, milieu en voor elkaar. NTKC beoogt geen winst, functioneert geheel op basis van zelfwerkzaamheid van de leden en beschikt over 20 natuurterreinen door heel Nederland. Opgericht 5 mei 1912; lid FICC. Het clubjaar loopt van 1 oktober t/m 30 september (opzeggen voor 1 september).

Algemene informatie vind je op/in www.kampeerclub.nl, Buitenspoor, NTKC Nieuwsbrief en facebook.com/groups/ntkc.kampeerclub.

Clubbureau NTKC Larikslaan 5, 3833 AM Leusden, tel. 0334323376
clubbureau@kampeerclub.nl

www.kampeerclub.nl

Inhoud

4 *Als je echt even helemaal niks wilt*
Roggebot, Dronten

10 *In gesprek met Ivar Bethlehem*

12 *My tent is my castle*
Huisvlaggen bij de NTKC

En verder

- 8 Oproep: webredactie Eenpitter
- 9 Jeugdsectie
- 16 Natuur
- 17 Buitenkinderen
- 18 Zwerversteken Voor het voetlicht
- 19 Europa uit
- 20 Kamperen in de kunst Nieuws van de club
- 22 Nieuws van de terreinen

Selectie uit de agenda

Genoeg te doen de komende maanden: bruggen, steiger- en huttenbouw, diverse tochten en kampen en natuurlijk 'gewoon' werken en snoeien: lees vooral de volledige agenda op kampeerclub.nl/clubberichten/agenda

Creakamp

De Caravansectie houdt aansluitend aan het Paaskamp, de Creaweeek. **23-26 april**, Het Groene Hart, Hazerswoude

Jeugdsectie

Narally, JOS-Weekend én Filmweekend **10-12 mei**, Den Treek, Leusden

Kennemerland Fietstocht

De 28e editie alweer, onder de titel 'Ode aan de polder' **22-30 juni**, door Drenthe, Overijssel, Flevoland, Utrecht en Noord Holland

VOORWOORD

Een club voor iedereen

Vorig najaar, in etappes op de fiets naar Texel. Nietsvermoedend passeerden we het toegangshek van Limmen. Oei, daar hadden we niet op gerekend! Midden op het pad naar de tentvelden stond een stoelenkring en een bord met 'Welkom op het jaarlijkse high-tea-weekend'. Blijge gezichten die ons nadrukkelijk welkom heetten. Terwijl ik me had ingesteld op stilte en op nietsdoen en we bovendien niets lekkers bij ons hadden voor de high tea. Als we de clubagenda hadden gecheckt, hadden we wellicht gezorgd dat we op een ander tijdstip waren aangekomen.

Als introverte einzelgänger voel ik me op onze terreinen zo thuis vanwege de rust, de ruimte en het vrij zijn van sociale verplichtingen. Een praatje hier of daar: natuurlijk, maar een hele kring vol onbekenden: liever niet! Tegenover de 'groeps mensen' binnen de club voel ik me soms een beetje schuldig over deze neiging tot afzijdigheid. Ik bewonder degenen die met hart en ziel groepsactiviteiten organiseren en zie dat diezelfde mensen vaak actief zijn in afdelingsbesturen en tijdens werkweekenden. Zonder hen zou de NTKC, met haar rustige terreinen waar ik zo dol op ben, simpelweg niet voortbestaan.

'Komen jullie nou nog?', kwam een van die sociale actievelingen vragen toen de high tea zonder ons begonnen was. En op mijn ontkennende uitleg: 'Maar hoe moeten we elkaar dán leren kennen?' Daar zat natuurlijk wat in. Toen het gezelschap hun samenzijn voortzette rond het kampvuur, ging ik daar een tijdje bij zitten. En wat bleek: er zaten niet alleen drukke praters, maar ook stille mijneraars. Er was ruimte voor alle soorten mensen en mijn ongemakkelijke gevoel dat ik anders moest zijn dan ik ben, verdween als een krant in het vuur.

Ik wens iedereen – groeps mensen, individualisten en alle schakeringen daartussenin - een goed nieuw kampeerseizoen. Met af en toe een verrijkende ontmoeting met iemand die juist heel anders is dan jijzelf.

Marleen Blokhuis, redacteur

Roggebot, Dronten

Als je echt even helemaal niks wilt

Wie op de snelweg A6 bij hectometerpaaltje 69,4 oplet, ziet daar de aanduiding 'Knardijk'. De Knardijk, ruwweg de lijn Lelystad–Harderwijk, is de nu niet meer zo relevante grens tussen Zuidelijk Flevoland (ingepolderd tussen 1959 en 1968) en het tien jaar eerder drooggelegde Oostelijk Flevoland. Tezamen vormen ze de Flevopolder. Naast stedelijke bebouwing, heel veel landbouwgrond en grote aantallen windmolens, zijn er ook bossen aangelegd. Op de rand van de polder, ingeklemd tussen rechthoekige stukken boerenland en het Vossemeer ligt het Roggebotzand met daarin het NTKC-terrein Roggebot.

Tekst: Eli Vlessing, foto's: Agnes Roos, Vincent Tollenaar, Eli Vlessing

'Ja, een klein terreintje. Ik denk twee en een halve hectare.' We zitten met Alec Gurke bij de vuurkuil. 'Je kunt hiervandaan het hele terrein wel zo'n beetje overzien.' Hoewel hij formeel geen terreincommissaris meer is, steekt hij nog steeds veel tijd in alle voorkomende werkzaamheden op het terrein. 'Dat verdelen Koen (Koen Hiddink, de huidige terreincommissaris, red.) en ik een beetje: we doen waar we goed in zijn.'

'Ach, het landschap verderop is niet heel spectaculair: de polder is tenslotte een landbouwgebied en alles is hier maximaal 60 jaar oud. Maar als je op ons terrein komt, dan loop je echt een bos binnen. Geen park, maar een bos. Die bodem is zó vruchtbaar, de bomen en struiken schieten de grond uit.' Inderdaad lijken de meeste bomen veel ouder dan ze in werkelijkheid zijn en zijn de

Dronten

Het Roggebotzand ligt op de uiterste noordoostpunt van de Flevopolder. Het is het oudste bos van Flevoland en grenst aan het direct eronder gelegen bos Reve-Abbert. Ten oosten van deze bossen liggen twee meren, het Vossemeer en het Drontermeer, die gescheiden worden door de Roggebotsluis. Deze wordt in 2022 vervangen door een brug en dan zullen de twee meren één worden. Beide bosgebieden behoren aan Staatsbosbeheer. Dat hier bossen zijn aangelegd, komt omdat de ondergrond veel zanderiger is dan in de rest van de polder en daardoor minder geschikt voor landbouw.

Bovendien moesten de toekomstige bewoners van 'het nieuwe land' ook recreatiemogelijkheden krijgen! In deze twee bossen huizen reeën, vleermuizen, boommarters en heel veel vogelsoorten, waaronder de zeearend. In het Reve-Abbert bos groeien meer dan 500 soorten paddestoelen. Wat ook opvalt, is de enorme hoeveelheid windmolens. Dat aantal zal de komende jaren gestaag afnemen tot circa 300 stuks (momenteel staan er 630), die in 2030 bij elkaar wel alle benodigde energie voor de provincie moeten gaan leveren.

kampeerplekken op het terrein daardoor mooi beschermt. 'We proberen het laag en open te houden, maar als het straks naar de zomer loopt, dan krijg je aan alle kanten weer groene muren. Om het echt lichter te krijgen en te houden, moeten we de grondbegroeiing flink snoeien en elk jaar een paar bomen vellen.' Dat levert dan toch in elk geval weer een mooie voorraad stookhout op. 'Voor de vuurkuil prima, maar het is geen best hout. Deze bomen zijn ooit aangeplant voor de mijnbouw en daar keken ze niet zo nauw. Kort en stevig moest het zijn; een hoog harsgehalte, veel knoesten en gevorkte stammen waren voor gebruik in de mijnen helemaal geen probleem.'

'Tja, wie komen hier... nou, we hebben een uitstekend terrein voor 'hangmatters' en die komen hier dan ook regelmatig. Het gedeelte achter het parkeerterrein, dat gaan we ook goed geschikt maken voor hangmat- en tarpkampeerders. Verder hebben we veel fietsers, vaak op doortocht. Ik bedoel, je hoeft de mensen er hier niet vaak op te wijzen dat ze na vier nachten hun tent moeten verplaatsen.

Het voormalig eiland **Schokland** is in zijn oorspronkelijke vorm onderdeel van het landschap van de Noordoostpolder. Het gebied, inmiddels **Unesco Werelderfgoed** geworden, is een (natuur-)historische bezienswaardigheid die te voet of per fiets te bezoeken is. (flevo-landschap.nl)

Voor de **mountainbiker** is hier een mooie tocht van zo'n twintig kilometer uitgezet. (mtbroutes.nl/route/1207/Dronten)

Staatsbosbeheer, eigenaar van de bossen in Flevoland, organiseert regelmatig **rondwandelingen en natuurexpedities** in de bossen van het Roggebotzand. (vuursteenmijnen.nl)

In 't Harde, aan de overkant van het Drontermeer, liggen de **tuinen** met geneeskrachtige kruiden van A. Vogel. **Diverse activiteiten**, ook voor kinderen. Vanaf mei weer geopend. (avogel.nl/tuinen/kwekerij.php)

kampeerclub.nl/terrein/kampeerterrein-roggebot

Maar er is ook een vaste groep die hier elk jaar oud en nieuw viert. Ook dit jaar vond ik weer de champagnekurken tussen de asresten!

'Weet je, mensen komen hier als ze echt even helemaal niks willen. Tentje, kampvuur, boekje. Er is hier geen stroom, geen wifi, geen zwembad, geen winkelcentrum. Zeker als je met de fiets komt: zorg dat je eten bij je hebt want naar Dronten of Kampen is gauw weer acht kilometer heen en acht kilometer terug.'

Er moeten hier vroeger heel wat schepen zijn vergaan

Op het paadje naar de uitgang kraken er schelpen onder onze zolen. 'Dat is niet aangevoerd hè, dat dateert nog uit de tijd dat hier duinen waren. De Roggebot was een grote zandbank, een ondiepte voor de monding van de IJssel bij Kampen. Er moeten hier vroeger heel wat schepen zijn vergaan.' Dat klopt wel, want bij de drooglegging van de Flevopolder is men op honderden scheepswrakken gestuit. Op de vindplaatsen staan nu blauw-witte masten, met een rood scheepje erop.

Roggebot. Terrein voor wie echt even helemaal niks wil. Behalve dan 's avonds na het eten nog even een boswandelingetje maken om een ijsje te halen <

Nederland in 100 na Chr.
Op de plek van de Roggebot waren toen zandgronden, de latere zandbanken.

Historie

Aelmeer. Die naam kreeg het meer dat de Romeinen bij het begin van onze jaartelling 'lacus Flevo' noemden in de eeuwen na de instorting van hun rijk. In de Middeleeuwen veranderde het Aelmeer door aanhoudende overstromingen in een binnensee, de Zuiderzee. Die zee werd een belangrijke, maar ook gevaarlijke handelsroute voor schepen. Veel schepen liepen vast en vergingen op ondiepten en zandbanken, zoals de Roggebot en de Abbert bij de monding van de IJssel. In 1891 kwam Cornelis Lely met een voorstel waarvan de aanleg van de Afsluitdijk en diverse droogmakerijen, waaronder de Flevopolder, deel uitmaakten. Na de Wieringermeer en de Noordoostelijke polder, ontstond in 1957 de Oostelijke en in 1968 de Zuidelijke Flevopolder. Tezamen vormen ze (nog steeds) het grootste kunstmatige eiland ter wereld.

Versterking gezocht voor onze webredactie

Voor de website zoeken we leden die mee willen werken!

We hebben hulp nodig voor het dagelijks bijwerken van onder andere de clubagenda en de nieuwsberichten. Nadat je een beetje wegwijs bent geworden ben je er, afhankelijk van de hoeveelheid berichten die de afdelingen sturen, tussen een kwartiertje en twee uur per week mee bezig.

Daarnaast zoeken we leden die willen helpen als technische vraagbaak. Als redactie streven we continu naar verbetering van de communicatie en dus van de website. Van de technische (on)mogelijkheden hebben we echter weinig kennis in ons team. Daarom zijn we ook op zoek naar leden voor wie termen als HTML, JavaScript, PHP, CSS, WebDav e.d. bekend voorkomen.

Het liefst kun je de redactieleden, voor wie dit betekenisloze lettercombinaties zijn, uitleggen hoe (nieuwe) technieken gebruikt kunnen worden voor verbetering van de site. Deze verbeteringen kunnen zowel de 'user experience' betreffen als aan de serverzijde betrekking hebben op het onderhoud, de 'editor experience'.

Voor aanmeldingen en meer informatie, stuur je een e-mail naar redactie@kampeerclub.nl.

eenpitter

Alle eenpitterrecepten vind je verzameld op de website.

In het kampvuur geroosterde knoflook Heerlijk bij van alles!

Snijd van het **bolletje knoflook** het kapje af. Wikkel het bolletje met velletjes en al in **aluminiumfolie** en leg dit in de as van het kampvuur.

Laat ongeveer 10 minuten liggen en haal het dan uit het vuur. Als het goed is, is de knoflook nu heel zacht geworden. Knijp het 'knoflookvlees' uit de velletjes en voeg een handje fijngesneden **peterselie** toe en breng het verder op smaak met **zout en peper**. Meng alles goed door elkaar. Voeg nu 125 gram **roomboter** toe en meng het verder tot een smeùige massa.

Kerf in een **afbakstokbrood** diepe sneetjes. Pas op! Snijd het niet helemaal door. Smeer in elk sneetje het knoflookmengsel. Wikkel het stokbrood in zijn geheel in **aluminiumfolie** en leg het in de as van het kampvuur totdat het bruin is. Dit zal, afhankelijk van de hitte van het vuur, ongeveer 10 minuten duren.

Na 10 minuten heb je een warm stokbroodje met knoflookboter, heerlijk bij van alles. Smakelijk eten!

Anne Wismans

Illustratie: Loes van Oosten, loesvanoosten.com

JeugdSectie

Voorrallyweekend

Over drie weken is het alweer Pasen (21 en 22 april) en dat betekent dat de Jeugdsectie dan weer op rally gaat. Om ons hier goed op voor te bereiden hebben we elk jaar ook het voorrallyweekend, een weekend vol activiteiten in het thema van het land waar we naartoe gaan. Dit keer sprak ik met Floor, 18 jaar, uit Leiderdorp, zij zat vorig jaar in de organisatie en heeft toen daarvoor de beste-weekend-prijs gewonnen.

Cultuur opsnuiven

Voor het voorrallyweekend is er vaak nog maar weinig bekend bij de deelnemers over het land waar we heen gaan, dus is het van belang om tijdens het voorrallyweekend de cultuur vast een beetje op te snuiven door middel van de spelletjes, zo kan je bijvoorbeeld een quiz over het land verwachten.

Organiseren

Het organiseren van het weekend vond Floor ook heel leuk, je mag allerlei leuke spellen verzinnen en met goede vrienden via skype vergaderen is ook nooit erg, alleen duren de vergaderingen vaak wel lang door alle gezelligheid. Ben je nu ook benieuwd of het komende voorrallyweekend net zo goed wordt als vorig jaar? Kom dan 5 tot en met 7 april naar Limmen.

Slim bekeken

Tijdens het voorrallyweekend kan het nog vriezen, strooi dus genoeg zout in de WC en zorg dat je jouw boodschap goed doorspoelt.

JS'er in de kijker

Naam: **Peerke**

Woonplaats: **Deventer (koekstad)**

Leeftijd: **18 jaar**

Stage/werk:

bij Pontmeyer, Raalte

Tent: **geen idee – een grote 1 persoons binnentent met daar een zeiltje omheen.**

Favoriete kampeerkost: **pizza van het kampvuur**

JS sinds: **22 mei 2015,**

Introductieweekend

Meest bijzondere JS-ervaring:

dat Engelse vrienden op Thijs en mij kwamen afrennen omdat we naar de Engelse Rally waren gekomen (National 2018)

Join us on Facebook

9 **buiten spoor**

jeugdsectie@kampeerclub.nl

In gesprek met Ivar Bethlehem

Ivar Bethlehem kampeerde exact 100 jaar na de oprichting van de club voor het eerst met de Jeugdsectie: tijdens het Jubileumweekend op Hazerswoude in mei 2012. Vier jaar eerder was zijn moeder lid geworden, op aanraden van een vriend. 'Later, ik denk in de zomer van 2011, zag ik tijdens een fietsvakantie op De Slufter een folder van de Jeugdsectie, en toen was ik meteen enthousiast.' Want samen kamperen met 'gelijkgestemden' en leuke dingen doen, dat is waar het voor Ivar om draait.

Tekst en foto: Nienke Onkenhout

Het beviel, die kennismaking. Zeven jaar later is Ivar toersecretaris van de Jeugdsectie én sinds 1 januari van dit jaar zager voor (voornamelijk) de terreinen van afdeling Oost.

'Toen ik bij de NTKC kwam, was ik al lid van Scouting – nu nog steeds trouwens, als leiding. Eigenlijk om dezelfde reden: samen buiten zijn en dingen doen. En ik vind het leuk om programma's voor die jongeren te organiseren en ze een beetje te helpen en begeleiden.'

Ivar is vrijwel altijd bij de kampjes van de Jeugdsectie aanwezig. 'Tegenwoordig met mijn Egel van Zwarts, een noktent uit 1976. Kamperen met de Jeugdsectie is lekker relaxed. Je kan ook om 12 uur 's nachts aankomen als dat zo uitkomt. Inmiddels ben ik er aardig handig in geworden, om m'n tent op te zetten in het donker!'

'Het is een hartstikke toffe groep. Die eerste keer op Hazerswoude kende ik helemaal niemand, maar ik voelde me meteen welkom en opgenomen in de groep. Dat is echt een heel sterk punt van de

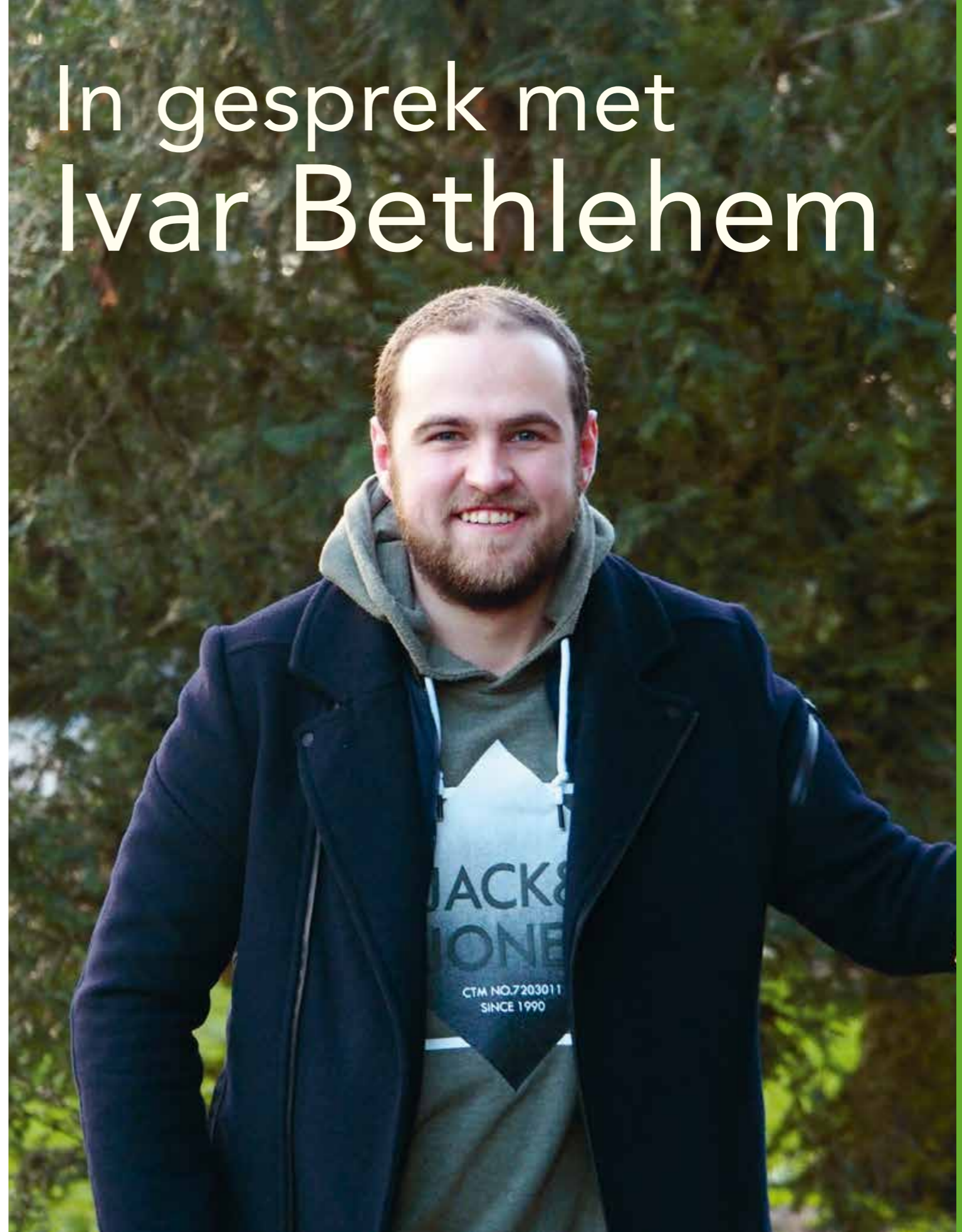
Jeugdsectie, dat iedereen razendsnel in de groep wordt opgenomen.'

'Ik wil graag betrokken zijn bij de clubs waar ik lid van ben. En wat is er nou leuker dan wanneer je dat kan combineren met een van je grote hobby's?'

Dat hij zager is komt vanwege Ivars andere liefhebberij én beroep: hij is hovenier en werkt graag met machines, zoals kettingzagen. 'In groep 8 wist ik al dat ik hovenier of bosbouwer wilde worden. Ik had ook wel bosbouw willen doen, maar het hovenierswerk leek me net wat gevarieerder. En dat klopt ook, weet ik nu. Het is mooi werk, het zagen op de terreinen. Het kettingzaagcertificaat was onderdeel van mijn opleiding tot hovenier, dus ik heb daar als destijds 17-jarige mijn papiertje gehaald. Ik was dan ook enigszins teleurgesteld toen ik hoorde dat ze bij de NTKC een minimumleeftijd van 21 aanhouden. Die 3,5 jaar wachten was wel lang, haha! Maar aan de andere kant, je staat net wat steviger in je schoenen als je weer eens in een discussie terecht komt. En dat gebeurt nog wel eens.'

'Wat me opvalt bij de club, bij bijvoorbeeld de clubraad en de ALV, is dat er zoveel verschillende meningen zijn en dat mensen daar ook heel fanatiek in zijn. Natuurlijk, het is wel des Nederlands om werkelijk overal een mening over te hebben. Ik ben zelf veel meer van 'leven en laten leven'. Linksom of rechtsom, dat kan meestal allebei. Hoe belangrijk is het om gelijk te krijgen als er genoeg ruimte is voor alle opvattingen? Als ik het ergens echt niet mee eens ben, laat ik dat natuurlijk wel horen. Dan zoek je naar een oplossing waar we allebei of allemaal goed uitkomen. En dat lukt eigenlijk altijd.'

Heeft Ivar nog ambities, voor de club of voor zichzelf? 'Nou nee hoor. Gewoon lekker zo doorgaan. Of ja, toch: kamperen op De Hertenweide in Zorgvlied! Ja, daar ben ik nog nooit geweest. Dat komt, in het weekend is de dichtstbijzijnde bushalte 11 km verderop. Daarom komen we er met de Jeugdsectie eigenlijk nooit. Maar sinds een jaar heb ik een eigen auto, dus nu moet het er toch eindelijk eens van komen!' <

My tent is my castle

Marleen Blokhuis (met dank aan Jan Das)

Ontwerp 'Lijnenburg', J. Boomsma, 1924

Zie je op of aan een tent een zelfgemaakte vlag met twee zittende hazen, dan heb je Henny en Carla de Haas gevonden ('t Hazenteam). Een vlag met een vuurtje, een bijl en een peddel? Daar kampeert Arnaud Postma, die bushcraft en kanoën als hobby's heeft. Of een A in de vorm van een tent met twee kleine tentjes: dat is het beeldmerk van André Reitsema, die over zijn vlag vertelde in Buitenspoor 3-2015. Drie recente voorbeelden van huisvlaggen, een bijzondere clubtraditie.

Vlag van Arnaud Postma, 2016

Al in 1914, in de eerste jaargang van De Tent, zoals ons clubblad toen nog heette, kwam toenmalig redactielid S.A. Cramer met het idee. Geïnspireerd door het vrolijk vlagvertoon bij zeil- en roeiwedstrijden opperde hij om bij 'verzamel-kampen' niet alleen een NTKC-wimpel, maar ook een persoonlijke vlag op elke tent te laten wapperen. Dat zag er feestelijk uit én was handig in het sociaal verkeer: zo herkende je gemakkelijk de tent van kennissen. In Engeland hadden kampeerders destijds de gewoonte om een naambordje bij hun tent te zetten, vertelt Jan Das (historisch archief NTKC); de huisvlag was daarop een creatieve variant. Zo'n zelf te maken vlag moest 24 x 28 cm zijn, met schuin in de linkerbovenhoek het NTKC-logo en rechtsonder een persoonlijk beeldmerk, alles in de twee kleuren van het provinciewapen van de eigenaar. Cramer publiceerde er een serie pictogrammen bij die als beeldmerk konden dienen, maar je kon ook zelf een logo bedenken. Als je je ontwerp liet registreren, werd dat in het clubblad vermeld en mocht niemand anders meer diezelfde afbeelding in dezelfde kleurcombinatie gebruiken.

Quo Vadis

In het clubarchief en in oude Buitensporen zijn zo'n 400 verschillende vermeldingen van huisvlaggen te vinden. In de jaren '20 beleefde het fenomeen met ruim 150 registraties zijn hoogtepunt.

Huisvlaggen bij de NTKC

Vlag 'Anderhalve cent', Niek en Hans Bezooijen, 1962

Het eigendomsteken hangt meestal samen met een zelfbedachte tentnaam, een beetje zoals wapenschild en wapenspreuk in een familiewapen. De Friese en kennelijk roodharige Coen de Waal bijvoorbeeld registreerde in 1921 als tentnaam Goudvos. Het beeldmerk op zijn vlag was een vossekop, en als betekenis gaf hij op: 'in Friesland wordt iemand met rood haar vaak goudvos genoemd'. E. Jessurun, met een tent genaamd Quo Vadis, registreerde in 1939 een vlag met een vraagteken. Betekenis: 'een trekkend kampeerder weet dikwijls niet waar hij des avonds zijn tent zal opslaan, als hij des morgens vertrekt'.

Tot in de jaren '50 verschenen in het clubblad regelmatig stimulerende oproepen om een huisvlag te maken en te laten registreren. Echt een 'werkje voor de wintermaanden', en tijdens georganiseerde kampen bleek steeds weer 'van welk nut een huisvlag kan zijn'. Ook werd de tip gegeven om je beeldmerk niet op de vlag te naaien, maar met behulp van een sjabloon te verven, anders werd de vlag te zwaar om goed te kunnen wapperen. Lijsten met geregistreerde huisvlaggen werden aanvankelijk gepubliceerd in gidsjes met kampeerplaatsen, een handzaam

Registratie 'Kwakkie', Piet van der Have, 1949

boekje dat je meenam als je ging kamperen. Daarin kon je ter plekke opzoeken van wie een tent was en wat diens huisvlag betekende. Een lijst van bekende huisvlaggen en een in te zenden registratieformulier verscheen ook in het Handboek NTKC van 1948, waarna een kleine hausse aan nieuwe registraties volgde.

Kwakkie

Is er in de keuze van beeldmerken voor huisvlaggen door de jaren heen een lijn te ontdekken? Nou en of. Een flinke categorie verwijst naar de naam van de eigenaar. Een ton (kuip) voor de familie Kuiper, een bijenkorf ('bieënkorf') voor de heer en mevrouw De Bie. De heer Douglas koos in 1929 'Douglasden' als tentnaam en beeldmerk, waarbij 'den' niet alleen conifeer betekent, maar ook 'een leger van wilde dieren'. Op cryptische wijze beeldt de vlag dus uit dat de tent de ligplaats is van de familie Douglas. Ook de gezinssamenstelling, het beroep, een hobby of een persoonlijke eigenschap ligt vaak aan het beeldmerk ten grondslag. Een klaverblad betekende bijvoorbeeld: 'met z'n vieren' (H.J. Jordan, 1920). Niek en Hans van Bezooijen (resp. 1.90 en 1.50 m lang) maakten in 1962 een huisvlag met '1½ cent' als beeldmerk. 'Hé, anderhalve cent!', werd

Ontwerp 'Altijd in beweging' (tentnaam Ilfum), de heer en mevrouw Carl Denig, 1922

Ontwerp 'Krekel', G.J. Vree, 1933

Tent met vlag, J.F. Roest, 'Zwervende meeuw', 1939

er namelijk in Rotterdam en Den Haag geroepen als een stelletje flink in lengte verschilde.

Een andere, aanzienlijke groep huisvlaggen verbeeldt het genieten van de natuur. Piet van der Have registreerde in 1949 een vlag met een kikker (tentnaam: Kwakkie), want die 'voelt zich buiten altijd lekker, zowel bij regen als bij zonneschijn'. En een vlag met een jachthoorn verwijst niet alleen naar de naam De Jager, maar betekent ook: 'zoals het signaal met de hoorn vroeger de jagers het veld in riep, zo roept de tent de natuur in' (1952).

Voor WO II kozen verschillende NTKC'ers mythologische symbolen van 'het natuurleven der oude Germanen' voor hun huisvlag: een 'alfenrad' als symbool voor de zon, een geitenkop als symbool voor (tentnaam) 'Walhalla', de hamer van Thor met tentnaam Asgard. Omdat deze Noordse mythologie ook populair was bij de nazi's, werd die associatie na de oorlog voor de meeste mensen een stuk minder aantrekkelijk.

De koning te rijk

Een ander gebied waarin de eigentijdse geschiedenis doorsijpelt in de vooroorlogse huisvlaggen traditie is het gebruik van woorden en begrippen uit het Maleis, de omgangstaal van toenmalig Nederlands-Indië. J.C. van Oostveen registreerde een vlag met de tekst 'Roemah Kapas', Maleis voor een katoenen woning. En J.A. van Hasselt had een vlag met een vleermuis, kamprèt in het Maleis. Dat klinkt als 'kamp-pret' en dat werd dan ook de naam van zijn tent.

Katoenen woning, kamppret: beide zeggen iets over (tent)kamperen. Daarmee maken ze deel uit van de grootste categorie beeldmerken, namelijk degene met kamperen als onderwerp. Soms gaat dat om een aan kamperen verbonden herinnering. De brem op de vlag van de familie Hoegen (1933) bijvoorbeeld, die verwijst naar de bremstruik op het oude deel van terrein Huizen waar Cor Hoegen zijn echtgenote Truus had leren kennen.

Maar vaker dan over een specifieke herinnering zeggen huisvlaggen iets positiefs over kamperen in het algemeen. Een magneet als beeldmerk gaf 'de aantrekkelijkheid van het kampeeren' weer (C.A. Jansen, 1922). Jac. Berbée registreerde in 1950 een hoofdletter U met kasteeltorens als uiteindes (tentnaam Utopia): 'symbool van de geïdealiseerde samenleving, die we vooral als kampeerdere kunnen benaderen'. Een slak ('neemt steeds zijn huis mee') blijkt door de jaren heen een populair symbool, net als een paddenstoel ('evenals de paddestoelen komen wij plotseling ergens op'). Diverse trekvogels, een sprinkhaan, een komeet, een vlieger, een loopkever en een rendier worden ingezet om aan te geven dat de tent vooral bij trektochten dienst doet. Een 'antiloop' (1923), een raderdiertje (1941): 'de tent wordt niet te voet doch alleen voor rijwieltoerisme gebruikt'. Ook wordt de tent wel vergeleken met een comfortabel huis: Cosy Cot, 't Herbergske, een Batakhuis.

Een bijzondere subcategorie vormen de vlaggen die de tent met een burcht, een kasteel of een paleis associëren. W.C.J. de Koning (jaren '30) noemde zijn of haar tent met een toespeling op zijn naam 'Het Paleis' en voerde een vlag met een kroon. J. Bardet

Registratie 'Utopia', Jac. Berbée, 1950

Registratie 'De Distel', W. Hillenius, 1950

Vlag van René † en Annie den Exter, ca. 1980

(1950) koos als beeldmerk het heraldisch teken voor burg, want "My tent is my castle", bovendien kastelenhobby eigenaar'.

Zo gaven kampeerdere als trotse kasteelheren hun huisvlag met een knipoog de allure van een vorstelijk familiewapen.

Ekster

Nog steeds wordt er wel eens een huisvlag gemaakt, maar niet iedereen houdt zich in kleur en afmeting meer aan de officiële richtlijnen. Sinds eind jaren '60 kun je je vlag ook niet meer laten registreren. Annie den Exter bijvoorbeeld was rond 1980 één van meerdere zwerfgroepers die een ongeregistreerde huisvlag maakte. Voor haar en haar man René koos zij als beeldmerk een ekster, en iedereen begrijpt waarom.

Dat de huisvlagcultuur in de jaren '60 min of meer doodbloedde, heeft vast te maken met de individualisering sinds die tijd, mede door de grote toename van het aantal leden. Om de verdwijnende groepscultuur toch te bevorderen, stimuleerde het bestuur dat je direct bij aankomst op

een clubterrein kennismakte met je linker- en rechterburen en ook bekenden ging begroeten. Ook het feit dat buitensportzaken in de tweede helft van de twintigste eeuw hun nieuwe tenten van aansprekende tentnamen voorzagen, kan een rol spelen. Mensen bedachten geen eigen tentnamen meer en de aanleiding om een bijbehorende huisvlag te verzinnen, viel dus weg. Ten slotte lenen de nieuwe boogtenten zich er praktisch gezien veel minder toe om vlaggetjes te laten wapperen dan de oudere stoktenten.

Het weerhoudt Albert en Mieke Hillenius er niet van om vol trots hun familievlag uit 1950 aan de caravan te blijven bevestigen. Ze hebben zelfs een replica gemaakt, zodat ze het originele exemplaar niet verder hoeven te verslijten. En voor Niek en Hans Bezooijen, die inmiddels niet meer kamperen, vertegenwoordigt hun vlag uit 1962 zulke dierbare herinneringen dat ze hem in huis hebben opgehangen. Voor sommige NTKC'ers drukken huisvlaggen nog altijd het plezier en de rijkdom van kamperen uit. <

Foto: Ton Hermans

In het Middelnederlands betekent galen 'lawaai maken, misbaar maken'. De nachtegaal heeft hier zijn naam aan te danken. Als deze vogel in april weer terug is uit zijn overwinteringsgebied in West-Afrika zingt hij dag en nacht. Omdat 's nachts andere natuurgeluiden en vooral ook menselijke geluiden voor een groot deel afwezig zijn, valt dan juist zijn harde zang op. Hij haalt een volume tot 93 decibel (dB). Een popconcert haalt 105 dB en langdurige blootstelling aan 85 dB zorgt al voor blijvende gehoorschade. De nachtegaal is een echte 'nachtegaal', oftewel een herriemaker in de nacht. Dat 's nachts zingen houdt overigens snel op. Als het mannetje eenmaal een vrouwtje heeft gevonden wordt de drang om te zingen een stuk minder en zingt hij alleen nog in de ochtend en in de avond. Na de langste dag is het sowieso afgelopen met zingen. De vogel is dan nog erg moeilijk waar te nemen. Dat komt door de verborgen leefwijze. Hij zoekt zijn voedsel op de grond in het struikgewas.

In Nederland is de nachtegaal tegenwoordig een vogel van de duinen. In het binnenland is het aantal sterk afgenomen door grondwaterpeilverlaging met als gevolg sterke verruiging van de vegetatie. Dit werd eerst door een toename in de duinen gecompenseerd maar door oprukkende, te dichte struikvorming en recentelijk het juist verwijderen van struiken om verstuiving weer een kans te geven, neemt de soort de laatste jaren ook hier af.

Vanaf de kampeerterrinen van de NTKC die vlak bij de duinen liggen is de vogel gelukkig nog steeds goed te vinden. Zo zijn de duinen die dicht bij Limmen liggen prima voor deze soort en vanaf De Haan in Den Haag is het gewoon een kwestie van de weg oversteken, door het Hyacintenbos lopen richting zee en gegarandeerd dat je de nachtegaal gaat horen. Zeker 's nachts.

Ton Hermans en Karin Koppen

Quiz-weetjes

1

Welk vliegend insect legt zijn eitjes in het water?

- a mug
- b wesp
- c vlinder
- d vlieg

2

Welk dier heeft geen soortgenoten in het water?

- a spin
- b vlo
- c schorpioen
- d krekkel

3

Welk dier heeft geen kieuwen?

- a kikkervis
- b waterkever
- c stekelbaars
- d vlokreeft

4

Wat is bijzonder aan kokerjuffers?

- a het zijn altijd vrouwtjes
- b ze zijn zo klein dat je ze met het blote oog niet kunt zien
- c ze maken een huis van materialen die ze in het water vinden
- d de volwassen dieren zien er precies hetzelfde uit als de larven

5

Welke opmerking over schrijvertjes is waar?

- a ze hebben vier ogen, twee voor onder water, twee voor boven water
- b ze leven altijd in grote groepen
- c ze kunnen echt letters schrijven op het wateroppervlak
- d ze zijn op het land net zo snel als in het water

6

Je kunt libellen in twee groepen verdelen:

- a waterjuffers en oevermeesters
- b echte libellen en onechte libellen
- c libellen en zweefvliegers
- d waterjuffers en echte libellen

7

Een libellelarve leeft in het water en verandert in een pop waaruit een vliegende libelle kruipt. Dit heet:

- a metamorfose
- b fotosynthese
- c mimicry
- d fotoshoppen

1a 2d 3b 4c 5a 6d 7a

<< BUITENKINDEREN >>

Hoe ademen waterbeestjes?

Wie wel eens met een net door het water is gegaan, weet dat er veel beestjes in een sloot of meertje leven. Maar hoe kunnen deze beestjes daar leven? Ze moeten immers wel zuurstof hebben om te kunnen ademen. Daarvoor hebben ze allemaal slimme trucjes bedacht!

De waterschorpioen heeft een lange adembuis die hij uit het water steekt en waardoor hij ademhaalt.

Het bootsmannetje heeft haartjes op zijn buik waarmee hij een luchtbel onder water kan meenemen.

De geelgerande waterroofkever heeft dekschilden waar hij een luchtbel in kan meenemen.

Een vlokreeft heeft kieuwen waarmee hij onder water adem kan halen.

De waterspin maakt een web onder water in de vorm van een omgekeerd bekertje waarin hij lucht bewaart en kan ademen.

doen

Zelf waterdiertjes vangen? Met een stok en een zeef maak je eenvoudig een schepnet. Maak met bijvoorbeeld ducttape of tie-wraps de zeef stevig vast aan het uiteinde van de stok en je hebt een schepnet. Doe je vangst in een lichte of doorzichtige bak of glazen pot, dan kan je goed zien wat je gevangen hebt. Nieuwsgierig wat voor beestjes het zijn? Kijk dan bijvoorbeeld op <http://deltaindeklas.nl/zoekkaart-waterdiertjes/> voor een goede zoekkaart.

Nora (9 jaar) op De Hertenweide

Het leukste aan kamperen met mijn zus Lusy vind ik dat je buiten bent en dat je zo gezellig in een tentje zit en dat er bijna geen machines zijn dus dat je gewoon alles met de hand doet. En er is een meertje in de buurt dus je kan altijd zwemmen. Je hebt hier veel ruimte om te spelen en een boomhut te maken en dus vermaak je je goed.

Zwerverstekken

Het NTKC-logo is gebaseerd op een geheim zwerverstekken.

Volgens de overlevering lieten zwervers elkaar hiermee weten: 'hier is het veilig', 'hier woont goed volk'. Nog steeds willen we met ons logo een gastvrij welkom uitdrukken.

Ook ergens ons zwerverstekken gevonden, of er zelf een gemaakt? Stuur je foto naar redactie@kampeerclub.nl.

Zelfgemaakte koekjes én koekjesvorm van Hilda Mulder, voor de werkdag op het Essensbos.

Voor het voetlicht in 7 vragen Nienke van Surksom

Kennismaking

Ik had mij al eerder verdiept in de NTKC maar alle regeltjes vormden een obstakel om lid te worden. Door een enthousiaste collega hebben we ons uiteindelijk toch aangemeld.

Favoriete terrein

Dat zijn er meerdere: De Brobbelbries (alhoewel het daar wel lawaaiig is) maar ook Masterveld in Winterswijk.

Op weg naar

We zijn komen fietsen vanuit Eindhoven richting Ommen. Twee weken lang kamperen we. De laatste week verblijven we in een huisje.

Tent

De drie kinderen hebben elk een eigen tent. We hebben verschillende tenten van Hilleberg en Terra Nova.

Activiteiten

Ik zet de werkdagen in de agenda maar helaas komt er tot nu toe steeds iets tussen. Wel zijn we al regelmatig kampmeester geweest en we poetsen ook tijdens ons kampverblijf.

Wat zou je anders willen zien

De kinderen missen op sommige terreinen de elektrische oplaadpunten en toch ook wel een wifi-verbinding.

Wat bevat je aan de NTKC

De rust, vrijheid en ruimte. Het verenigingsaspect is charmant. Je ontmoet mensen en komt gemakkelijk in contact. Helemaal als je kampmeester mag zijn! Verder kijk ik regelmatig op de website en lees ik Buitenspoor. Ik vind het fantastisch dat de club draaiende wordt gehouden door de leden. En dan ook nog eens op zo'n hoog niveau.

Leeftijd: 53 jaar
NTKC- lid sinds: 2013
Woonplaats: Eindhoven
Kampeert met: Jochum (45),
Simen, Malin en Pelle
Hobby's: vakantie, wandelen
en lezen
In het dagelijks leven: leerkracht in het speciaal onderwijs

Tekst en foto: Anne Vlessing

europa uit

NTKC'ers delen hun ervaringen met eenvoudige, kleinschalige, natuurlijke en rustige kampeerterreinen buiten Nederland. Het laatste overzicht vind je op de website (Beleef de NTKC > Puur kamperen > Kamperen in het buitenland).

Kamperen in de USA

'Reizen lijkt plaats te vinden in een parallel universum. Zodra je thuis bent herneemt het leven zijn dagelijkse gang, net alsof je er alleen maar een stuk tussenuit geknipt hebt en daarna de losse eindjes weer aan elkaar knoopt' schrijven Bert Veenstra en Saskia Papousek. Hun blog 'Kampeerreizen in Amerika' is een verzameling van uitgebreide verslagen van trektochten door Noord-Amerika, vol met praktische tips. Wie met zijn tentje die kant op denkt te gaan, kan hier de nodig inspiratie opdoen.

'Hier staan we in het City of Rocks State Park, New Mexico, in september 2018. Een absoluut hoogtepunt voor ons! Ook wel door de plek waar onze tent stond, wij hadden er echt voor gekozen niet tussen de rotsblokken te gaan staan maar op een plek aan de rand vanwege het fenomenale uitzicht. 's Nachts hoorde ik de coyotes, het was (redelijk) volle maan. Zeer indrukwekkend.'

Lees alle verhalen op bertensaskia.blogspot.com.

Bert Veenstra en Saskia Papousek

Oman: bergen, woestijn en zee

Op weg naar de hoogste top in Oman, Jebel Shams.

Zeker geen land waar je snel aan denkt, maar Oman heeft een kampeerder verrassend veel te bieden. Al was het alleen al voor het, op de zomermaanden na, fantastische klimaat en omdat vrij kamperen overal is toegestaan.

In de bergen in het noorden van Oman zijn goed gemarkeerde een- en meerdaagse trektochte uitgezet (zie 'Oman Trekking' van Explorer Publishing).

We lopen in hier in de Hajar Mountain Range. Prachtig, maar je moet echt alles meenemen, onderweg is er helemaal niets. Geen water, geen winkel, geen wifi. Wel geiten.

Zie www.omantourism.gov.om.

Anne en Eli Vlessing

Verval

Een kersvers clublid schreef eens op Facebook dat hij de tenten op onze terreinen er zo mooi strak gespannen bij vond staan. Dat heeft een praktisch nut, zoals bijvoorbeeld alpinisten weten. Maar ook esthetisch kun je van een goed gespannen tent genieten.

In de beeldentuin van het Krölller-Müller Museum in Otterlo staan zes tenten. Twee wigwams, een afgeknotte piramide, een sarcofaag- of hunebed-achtige vorm en twee 'ziggoerats' (terrastvormige tempeltorens). Het lijken overblijfselen van oude, niet-westerse beschavingen. Dat ze geen ingang hebben maakt ze extra geheimzinnig. Toen dit 'Tentenproject' in 1975 werd geïnstalleerd, waren ook dit strak gespannen vormen.

Inmiddels hebben weer en wind een flinke aanslag op hun uiterlijk gepleegd. Lijnen hangen slap of los, het doek is ingezakt en verweerd. Jammer? Zo heeft de kunstenaar het juist bedoeld. Natuurlijk verval is onderdeel van dit werk. Pas als er gaten in het tentdoek vallen wordt het tijd om in te grijpen. Want de duisternis of het mysterie dat nu in de tenten heerst, mag niet ontsnappen.

Twee keer zijn de tenten al opnieuw gemaakt, de laatste keer van duurzamer materiaal dan voorheen. De foto is van onbekende datum; tegenwoordig hebben de tenten meer weg van groen uitgeslagen ruïnes. Ooit worden ze waarschijnlijk weer vervangen door frisse, fiere exemplaren. Voor zolang als dat weer duurt. Zo laten ze de cyclus van het leven zien.

Marleen Blokhuis

Cornelius Rogge, Tentenproject, 1975, canvas, staal en touw, collectie Krölller-Müller Museum

Nieuws van de club

De nieuwe ledenpas

Met het vorige nummer van Buitenspoor zijn de nieuwe ledenpassen meegestuurd. Elk lid heeft een eigen ledenpas, waar zijn/haar eigen naam op vermeld staat. Het lidnummer is een gezinsnummer, alle leden van een gezin hebben hetzelfde lidnummer. Kinderen boven de 16 jaar krijgen een eigen lidnummer. Aan de voorzijde van de pas is het jaar van geldigheid te vinden. Aan de achterzijde staan naam en het adres, lidnummer en afdeling. Volgens de statuten kent de club naast de gewone leden en kennismakingsleden, verschillende soorten leden: gezinsleden onder de 16 jaar, buitengewone leden (dat zijn door de algemene ledenvergadering om hun verdiensten voor de club benoemde leden van buiten) en ereleden. Op dit moment is er één erelid, namelijk Corry van Blokland-Mobach. Verder staan in de statuten ook nog de 'begun-

stigers' (donateurs) genoemd. Op de ledenpas komen bij een aantal van ons een K of een C voor. De K voor het lidnummer betekent dat de kampeerder kennismakingslid is. Met een C 400 of C 450 op de kaart mag er gekampeerd worden in een caravan van respectievelijk 4 of 4,5 meter lengte, gemeten op tafelhoogte.

Waar is de ledenpas voor nodig?

De kampmeester gebruikt de ledenpas voor het kampregister in te vullen. Die registratie geldt als wettelijk overnachtingsregister. Dit betekent dat we gecontroleerd kunnen worden door de gemeente. Alleen al daarom moet ieder lid vanaf 16 jaar zijn ledenpas tonen. Een fotokopie of een foto op smartphones e.d. is geen lidmaatschapsbewijs. Introducties legitimeren zich met een geldig legitimatiebewijs.

Het is een rommeltje met de letters K en C in de kampeerwereld. De K en de C van onze NTKC hebben een heel andere betekenis dan de K van de NKC (Kampeerauto), de C van de NCC (Caravan) of de C van de CCN (Camper). Om de verwarring compleet te maken hadden we tot voor kort binnen onze club de K (Kampeerwagen) die nu ook bij ons C (Caravan) is gaan heten. Gelukkig kennen we allemaal de K op de gele vlag van de Kampmeester!

NTKC faciliteert tekenonderzoek

De NTKC gaat samenwerken met het RIVM en Wageningen Universiteit in een tekenonderzoek. Doel van het meerjarig onderzoek is om op plaatsen waar mensen veelvuldig in natuur verblijven, zoals op kampeerterreinen, de populariteit (Lyme-besmette) teken voor langere tijd te beheersen. Voor het onderzoek wordt een kampeerterrain zo afgerasterd dat het grote (wilde) hoefdieren, zoals reeën, buitensluit. Door reeën te weren, neemt de tekendruk in een afgebakend gebied aanzienlijk af. De onderzoekers willen weten of daarmee ook het risico van overdracht van bijvoorbeeld de ziekte van Lyme afneemt. Daartoe monitoren ze de tekenpopulatie en bevragen ze kampeerders. De ontwikkeling van de tekendruk wordt vergeleken met een niet-afgerasterd terrein. Op De Valkenbelt (Lochem) zijn de voorbereidingen voor het afrasteren inmiddels gestart. Op kampeerclub.nl vind je meer nieuws en achtergrond over (de uitrol) van het onderzoek.

Afrekenen op de terreinen

Op enkele terreinen kan gedurende de zomermaanden met een pinpas worden betaald. Een digitale overboeking, bijvoorbeeld via een bankapp, is niet mogelijk. Te vaak onderkennen de afdelingspenningmeesters problemen met het uitzoeken van wie wat en waarvoor heeft betaald. De clubregel 'wij betalen hier met baar geld' blijft (uitgezonderd enkele terreinen waar in de zomer een pinapparaat aanwezig is) van toepassing.

Het Essenbos blijft!

Na een jaar van soms complexe en spannende onderhandelingen, is er een akkoord bereikt over de verlenging van de erfpacht van Het Essenbos in Ouddorp. Het gaat om een dertigjarige erfpacht met de mogelijkheid voor de NTKC om, bij bijzondere omstandigheden, tussentijds de overeenkomst te beëindigen. Het hoofdbestuur, het bestuur van de afdeling Rotterdam en de Financiële Commissie zijn bijzonder verheugd dat we op het hele terrein kunnen blijven kamperen.

Als dit Buitenspoor bij u op de mat valt, hebben hoofdbestuur en de eigenaar (het fonds DBL) de akte bij de notaris gepasseerd en is dit onderwerp besproken in de ALV van 30 maart 2019.

Vuurschalenverbod op Den Treek

Met ingang van 17 maart is het gebruik van vuurschalen bij de tent op Den Treek verleden tijd. De proef die vier jaar geleden van start ging is helaas stopgezet omdat de regels zoals beschreven in het

Brief Luchthavenbesluit Lelystad

In een brief aan de directie van Lelystad Airport heeft het hoofdbestuur van de NTKC het gewijzigde luchthavenbesluit voor dat vliegveld 'onacceptabel' genoemd. Het kampeerklimaat en de natuurkwaliteit op Roggebot en De Valkenbelt worden door de te verwachten effecten onevenredig aangetast. Reden voor de NTKC om aan te dringen op uitstel van de opening van Lelystad Airport en versnelling van de herindeling van het Nederlandse luchtruim. In de hoop dat daarmee Lelystad Airport overbodig wordt. De volledige brief is te lezen op onze website

stookreglement onvoldoende werden nageleefd door de kampeerders. Behalve bij de (nieuwe) vuurkuil mag er op het terrein nergens meer gebruik worden gemaakt van vuurschalen.

Nieuws van de terreinen

NTKC

- Niets dan natuur
- Van en voor leden
- Het hele jaar kampeerplezier
- Tentkamperen op eigen terreinen

kampeerclub.nl

100% Nederlands vakmanschap. Ontdek het op www.KipKamperen.nl
 Bekijk alle modellen en uitvoeringen in de Kip Flagship Store Hoogeveen.

BIKE 4 travel JE VAKANTIEFIETS KOOP JE BIJ DE **ECHTE SPECIALIST.**

Dé Pinion & Rohloff specialist van Nederland

Dé specialist voor je fietsvakantie
www.bike4travel.nl | Satijnbloem 41, Rotterdam | 010 4626909

avaghon SANTOS i2work it works! vsf fahrradmanufaktur®

tent versleten?
 model al 20 jaar niet meer gemaakt?

Tatteljee
 voor Tatteljee geen probleem

HET BUITEN
 AVONTUURLIJK BUITEN KOKEN OP HOUTVUUR

Dutch Ovens, Skillets en sets	v.a. € 14,95
Verschillende Woodgas Stove's	v.a. € 59,95
White Box Stove	v.a. € 22,50
Producten van FireBox	v.a. € 12,95
Driepoten met en zonder Grill	v.a. € 19,95
Vuurtafels tot 100 cm	v.a. € 19,95

www.HETBUITEN.NU

NTKC-terreinen

- 1 't Aagt, Eenrum
- 2 Austerlitz, Austerlitz
- 3 De Brobbelbies, Schaijk
- 4 Het Essenbos, Ouddorp
- 5 Het Groene Hart, Hazerswoude
- 6 De Haan, Den Haag
- 7 De Heerkuil, St. Geertruid
- 8 De Herteweide, Zorgvlied
- 9 Huizen, Naarden
- 10 De Kooiberg, Ugchelen
- 11 Limmen, Limmen
- 12 Masterveld, Winterswijk
- 13 Roggebot, Dronten
- 14 De Ronde Hoek, Haastrecht
- 15 De Slufter, De Cocksdorp
- 16 De Smagten, Bladel
- 17 't Springendal, Ootmarsum
- 18 Den Treek, Leusden
- 19 De Valkenbelt, Lochem
- 20 Zuudschorre, Ellewoutsdijk

Gastvrije terreinen:

- 21 Het Naaldenveld, Aerdenhout
- 22 De Vrijenberg, Loenen
- 23 Beundersveld, Beckum

Gastvrije leden:

- [kampeerclub.nl>terreinen>](https://kampeerclub.nl/terreinen)
gastvrije leden (inloggen als lid)

**Het Groene Hart,
Hazerswoude**
Ingrijpende dunning om
kwaliteit ondergroei te
verbeteren

5

**Masterveld,
Winterswijk**
Plaatsing van
vleermuizenkasten

12

**De Slufter,
De Cocksdorp**
Herstel parkeerplaats van
de gevolgen van de
zomerdroogte

15

